

Ultimul nu va stinge lumina

- poezii -

PRIMUL POEM/ TO DO LIST	5
I. DESPRE OAMENI ȘI BĂNCI.....	7
(Ultima) plimbare.....	9
Despre oameni și bănci.....	10
De undeva de jos iarba pare prea înaltă.....	11
Îmblânzitorul de sticle.....	12
Inevitabil despre omul cu pălărie.....	14
Pe strada Brașov se ascultă Queen.....	15
În poemul ăsta e vorba de altfel de răni	17
Ca un om-cutie.....	18
Poem în trafic	19
Scurt poem de 13-14 iunie.....	20
Regii picamărelor	21
Poem cu titlul la final	22
Cei mai mișto bărbați	23
Revelion cu Ginsberg&Djuvara	24
Dinții.....	25
Poemul de luni	26
Tot mai departe spre o platformă în Marea Nordului.....	27
Cum se construiește un supermarket.....	28
II. TE ȘTIU DE PE FACEBOOK.....	31
S. profile on Facebook.....	33
În fiecare luni.....	34

Te știu de pe Facebook.....	35
Same_colors game	36
Winter poem.....	37
Țipul din tren.....	38
Încă o după-amiază în care nu te-ai ales cu nimic.....	39
One dollar	40
Pentru asta nu am nevoie de titlu	41
Poem de scris pe zidul liceului	42
Ultima așteptare dintr-un an, prima așteptare din următorul	43
Într-o armură de plastic	44
Poem scris pe factura de la cablu	45
Stau ghemuită lângă zid	46
Bărbatul din vitrină.....	47
III. ULTIMUL NU VA STINGE LUMINA	49
Cel mai frumos poem.....	51
Poem pentru prima zi	52
Poem pentru tații care plâng	53
Ultimul nu va stinge lumina	54
Poză ușor mișcată	55
10 minute	56
Ca un semn, ca un autograf bizar.....	57
Alzheimer.....	59
Remușcări în orașul cu luminile stinse.....	60
IV. SALONUL CU PORUMBEI LA GEAM.....	63
Calea Floreasca nr. 1	65

Poem de colorat moartea.....	66
Salonul cu porumbei la geam.....	67
Salonul mamei fără copil.....	68
Cabinetul de psihoterapie.....	69
Jurnalul serii.....	70
După vreo douăj' de ani.....	71
Paralel cu linia de tramvai.....	73
Cornel.....	74
O mie de rotații pe minut.....	75
ULTIMUL POEM.....	76

LBRIS

We know
books

I. DESPRE OAMENI ȘI BĂNCI

Muzica izbită de ziduri
distorsionând tăcerea
în care mergeam –
șine ale unei linii de tren părăsite.
Între noi,
zăpada murdară,
fericirea mereu promisă și urme
ale altor trecători.

Banca pe care noi stăteam are acum
un picior lipsă. Lângă ea
copiii mănâncă semințe și râd
de colegul lor gras.

Într-o vreme
pe bancă a locuit un boschetar
înconjurat de o familie de câini
și de multe sacoșe.

Uneori dimineața
soarele răsărea din părul lui ciufulit.

Când a plecat,
boschetarul a luat cu el
înfășurat într-o pungă de rafie
piciorul de fier – amintire.

Aș putea
să asemăn istoria băncii cu a mea,
să te sun și să-ți spun despre asta,
dar tu ți-ai schimbat deja
adresa și numărul de telefon.

Tu stai pe un scaun albastru în tramvaiul 8,
aluneci ca de obicei spre cartierul Ferentari
acolo unde un câine alb cu pete negre
așteaptă aproape de scara blocului nehotărât –
sunteți prieteni sau nu?
să te muște? să latre?
Azi nu ți-ai mai pus fular
(ăla gri de la mine, lână 100%
luat de la C&A),
porți o geacă subțire, gânduri transparente,
încerci să reconstitui primăvara,
ramuri de cireși japonezi înflorite
și adolescenții cu skateboarduri
redesenând aleile din Herăstrău.
În tramvai miroase a roți încinse,
asta îți amintește de aurolacii de ieri care duhneau
și-mi scrii un mesaj care mi se pare genial:
„Azi a fost cald și oamenii străzii au rămas jos.
Ei tund cu dinții firele de iarbă
să nu se înalțe prea mult.”

În nopțile tropicale peturile foșnesc
sub tălpi greoaie de cauciuc,
sacii de rafie sunt atât de mari
că ar putea ascunde în ei luna și tot ar mai rămâne
un colț pentru sticlele de *cola* și *noroc*.
Un vecin își bagă ceva în sticlele mării voastre de *jegoși*
și scuiță de la balcon,
saliva cade ca o răcoare binecuvântată
pe capul îmblânzitorului de sticle.

*

*Acum că ai fost
cu ăla de strânge
doze de aluminiu
de la blocurile cu patru etaje,
eu ce să mai fac cu tine?
Ești doar una din sticlele astea cu miros de acru,
golită de conținut
și azyârlită într-o pubelă.
Ce să mai fac eu cu tine acum –
să te calc în picioare?
Nu te mai ține după mine
ca un câine,
Nu te uita la mine cu ochi
de câine,
căteia ce ești!*

LIBRIS
Femeia își mângâie obsesiv
părul năclăit
și râde.

We know
books

*

Cu papuci mici și roz
lip-lip,
printre blocuri, cu ochii după sticle de plastic
pe care le strivește fără nicio expresie
pe chipul transpirat de care părul se lipește
făcând tot felul de arabescuri.
Nu știe ce-s alea arabescuri,
dar vede orice pet de la orice distanță
cu precizia unui telescop.
Pe mă-sa și ta-su îi întâlnește doar seara
când împart pâine, salam și napolitane
în spatele blocului unde s-au pripășit.
Spune că într-o zi o să fugă,
ea o să meargă la școală,
o să învețe și o să lucreze
într-o fabrică de dulciuri și suc.
Adoarme apoi cu o păpușă oarbă la piept.

Sub razele lunii pare
un copil obișnuit.

Omul cu pălărie trece ca un mister
pe bulevardul aproape pustiu,
pe bulevardul aproape infinit
omul cu pălărie trece fără grabă,
picioarele lui par să nu atingă asfaltul,
poate că e purtat doar de zâmbetul lui ironic,
agățat de el ca de un balon care promite
lumi interesante fără o destinație precisă.
Omul cu pălărie străbate orașul,
trece ca o întrebare retorică prin mințile noastre,
omul cu pălărie
luminează străzile ca un *drumeț incendiar*,
omul cu pălărie
aduce puțin cu *vasco da gama*,
amintește întrucâtva de *copacul-animal*.

Omul cu pălărie

*poate că nici nu există sub borurile largi,
dar trecerea lui într-o joi seară
schimbă universul.*